

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

เราไม่ได้ทวงบุญทวงคุณนะ

การที่ท่านทั้งหลายเห็นตู้บริจาคตั้งไว้ในที่ต่าง ๆ เพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเรานั้น มีความรู้สึกยังไงบ้าง ไม่จิตจางจนเกินไปแล้วหรือเมืองไทยเรา เห็นตู้ที่บริจาคเพื่อชาติไทย ๆ ช่วยชาติไทย เป็นอนาถา เป็นของไม่มีคุณค่าไม่มีราคา ยิ่งในตัวเองว่าเนื้อกับอะไร มันเนื้ออะไร พิจารณาซิ เราคิดมานานแล้วนะ มันเป็นอย่างไงเมืองไทยเราเนี่ย มันถึงได้จิตจางเอานักหนา สถานที่ตู้บริจาคเป็นจุดสำคัญ ๆ ของหัวใจชาติไทยเรา เช่นอย่างตู้ช่วยชาติบ้านเมืองนี้ แล้วใครจะเก่ง อยู่เฉย ๆ แบบหยิ่ง ๆ นั้หรือเก่ง หรือต่างคนต่างช่วยเหลือกัน บริจาคเพื่ออุดหนุนชาติไทยของเราซึ่งกำลังจะล่มจมอยู่เมื่อไม่นานมานี้ เห็นไหมละ การล่มจมนั้นหรือเป็นความดีความดี การช่วยชาติของตัวเองด้วยการบริจาค่นั้นเป็นของเหลว แล้วหรือ มันน่าคิดนะ พิจารณาซิ อย่าอยู่แบบใจจืด ๆ จาง ๆ นะ คนหนึ่งติดดินเพื่อพี่น้องทั้งหลายแทบเป็นแทบตาย หลวงตาบัวไม่ได้เอาสักสตางค์นะ ให้ท่านทั้งหลายทราบไว้ด้วยกันทุกคน

เงินที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้ บาทหนึ่งหลวงตาบัวไม่เคยแตะ ฟังซินะ ใครจะมาโจมตีแบบไหนก็ตาม ว่าเอาเข้าพุงนั้นพุงนี้อะไร มันเป็นปากเปรตปากผีต่างหาก ปากอรรณปากธรรมการทำของเราเราทำตามความสัตย์ความจริง พูดตามความสัตย์ความจริงนะ ที่ได้ช่วยชาติบ้านเมืองมานี้เราสละชีวิตเต็มกำลังของเราแล้ว ในชาตินี้เราไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะได้ช่วยพี่น้องชาวไทยเราดังที่เห็น ถึงขนาดที่ว่าร้องไห้เลย เป็นยังไงร้องไห้ เมืองไทยจะจมจะง่า ฝรั่งบริบลูบริบลาก ถึงขนาดที่ว่า เอ้า จะเป็นผู้นำ แล้วก็นำมาตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งบัดนี้ ดิ้นล้มดินตายทั้งนั้นนะ ธรรมดาของง่ายเมื่อไร

การเทศน์ว่าการเห็นไหมเทศน์ทั่วประเทศไทย เราบวชมาตั้งใจว่าจะมาทำอย่างนี้ หรือ มันก็ต้องทำจนได้นั้นแหละ การช่วยพี่น้องทั้งหลายทุกแบบทุกฉบับ สมบัติเงินทองข้าวของมีเท่าไร ๆ ทุ่มลง ๆ เพื่อชาติไทยของเรา การเทศน์ว่าการก็ทั่วประเทศไทย เพื่อพี่น้องชาวไทยเราเป็นอันดับหนึ่ง ๆ ตลอดมานะ ควรจะได้พิจารณา อย่าหยิ่งนะ ๆ เห็นมีผู้ไปเรียกรับบริจาคเพื่อชาติด้วยความสุจริตยุติธรรม ไม่ใช่ไปเพื่อตมตุนนะ ไปเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ดูท่าทางหยิ่ง ๆ นะ มีแต่พวกหยิ่ง ๆ พวกจะจมจะง่าพวกหยิ่ง ๆ

นี่นะ ให้รู้ เมืองไทยมีคุณค่าเท่าไร ตัวหึงของเราแต่ละคน ๆ นี่มีคุณค่าอะไร มีตั้งแต่ ความฉิบหายวายปวง ความดูถูกเหยียดหยามในชาติของตน

เช่นอย่างมีผู้มาเรียไรหรือประกาศนั้นประกาศนี้ ตามธรรมดามีมากมีน้อยก็ต้องถือ เป็นมหามงคลแก่ชาติของตน หัวใจของชาติไทยเราแต่ละคน ๆ ทั้งนั้นถึงจะถูกละ นี่มีแต่ แบบหึง ๆ มันดูไม่ได้นะ เราดูมานานแล้ว หึงหาอะไร เกิดประโยชน์อะไรไอ้หึง ๆ นั้น นะ โห หึงแบบจะจม หึงแบบหาคุณค่าไม่ได้ อย่าพากันคิดอย่างนั้นไม่ได้นะ ให้รู้ว่า อะไรเป็นสำคัญ แม้แต่หมดเขายังมีความรักความสงวนในชาติของเขา ใครไปแตะได้เมื่อไร เช่นหมดแดงลงไปดูซินะ เราได้ทำทดลองดูหมดแล้ว ความรักชาติความเสมอภาค ความ ต่อสู้เพื่อชาติของตนเองนี่ เอามือแห้งลงไปรังมดแดงดูซินะ เราจะเห็นความรักชาติของเขา มันดีกว่ามนุษย์เราผู้จัด ๆ ผู้หึง ๆ นี่เป็นไหน ๆ นะ มนุษย์ในเมืองไทยของเราผู้หึง ๆ แล้วผู้ที่จะคอยทำลายชาตินี้เป็นพวกที่เลวสุดยอดเลยนะ สู้มดแดงไม่ได้

ตัวหึงว่าตัวเป็นคน สูงกว่าอะไร ๆ แต่จิตใจมันเลวมันจืดมันชืด มันไม่ได้เห็นคุณค่าของชาติของตัวเองเป็นของสำคัญอะไรเลย เอาความหึงนั้นหรือเป็นของดีของดีใน ชาติของตน ความหึงนี้ละมันจะพาให้จมเข้าใจใหม่ ความอุตสาหะพยายามด้วยความรัก ชาติ ความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกันนี้เป็นความชอบธรรม เป็นมหามงคล แก่ชาติไทยของเรา ที่หลงตานำอยู่เวลานี้หลงตาเอาอะไรกับพี่น้องทั้งหลาย หลงตาไม่ ได้เอาอะไรเลยคิดดูซิ ทุ่มลงหมด ๆ เลย ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ขอให้ชาติไทยของเราได้มี ความสงบร่มเย็นแน่นอนหนามันคง ด้วยการช่วยชาติของตนโดยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน หลงตาเป็นที่พอใจ หลงตาเอาเท่านั้นนะ

อย่าทำใจจืด ๆ ชืด ๆ นะ ใจจืดใจจางใจไม่เอาไหน โหย ดูไม่ได้นะ ต้องให้มีความ เข้มขันซิ ถึงเวลาที่จะพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ต้องพร้อมเพรียงสามัคคี นอกจากว่ามันไม่มี ใครก็รู้ด้วยกัน เรื่องไม่มีนี่จำเป็นจริง ๆ รู้ด้วยกัน ไอ้เรื่องหึง ๆ จืด ๆ ชืด ๆ ทำไมมันจะ ไม่รู้ มันมีคุณค่าอะไรจืด ๆ ชืด ๆ นี่นะ โอ้ย มันจะทำชาติไทยเราให้จมละนะ เรื่องความ จืด ๆ ชืด ๆ ความไม่เอาไหน ความพร้อมเพรียงสามัคคีกันไม่มี มีแต่ความหึง ๆ ตัวจะ จมนั้นนะ พวกตัวหึง ๆ นี้

เราก็อุตสาหะที่สุดกำลัง ชาติชั้นธ้ออ่อนลง ๆ แล้ว ก็ได้เตือนไปตลอด ๆ เตือนพี่น้อง ชาวไทยกัน เวลายังมีผู้นำอยู่ก็ขอให้ต่างคนต่างพิจารณา แล้วให้ดูเสียก่อนว่าผู้นำเป็น คนประเภทใด หรืออย่างพระอย่างนี้เป็นพระประเภทใด เช่นหลงตาบวเป็นพระที่จะดัม ตุนพี่น้องทั้งหลายเหอ พิจารณาซิ ควรเชื่อถือได้หรือไม่เชื่อถือได้ก็ให้ดู พอ้ที่เมือง

ไทยเราจะได้อาศัยได้ไหม เป็นยังไงควรคิดบ้างนะ เราไม่เคยคาดเคยคิดเลยว่า เราจะได้
ออกมาแสดงเต็มความสามารถเพื่อชาติไทยของเรา ดังที่พี่น้องทั้งหลายเห็นเวลานี้

บวชเข้ามาอยู่ในป่าในเขา ทุกข์จนชั้นแค้นขนาดไหนก็ตาม หวังเอามรรคผล
นิพพานเป็นมหามงคล เอาความทุกข์ความจนชั้นแค้นนี้เป็นเครื่องบูชาเข้าไปเลย เอา เป็น
ก็เป็น ตายก็ตาย ฟัดกับกิเลส กิเลสตัวไหน เช่นอย่างตัวหยิ่ง ๆ ก็คือกิเลสตัวสำคัญ ตัวจะ
ให้ชาติไทยจมนะ เต็มวันมันมีอยู่หัวใจของทุกคน หลวงตาบัวก็มี เรื่องหยิ่งมีแต่มันไม่
แสดง เวลาจะเอาก็ฟัดกับกิเลส ออกปฏิบัติเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย ไม่ได้คาดได้คิดว่าจะ
ได้ออกมาช่วยชาติบ้านเมือง เอาเต็มเหนี่ยว ไม่ได้แบบจิต ๆ ชืด ๆ นะ เอาจริงเอาจัง บาง
ครั้งถึงจะเป็นจะตายจริง ๆ ก็มีในป่าในเขา ทุกข์แสนสาหัส ก็เคยได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายก็
พูด อันนี้มาโกหกพี่น้องทั้งหลายหรือ จนถึงขนาดหลวงปู่มันกระตุก มันจะเลยเถิด

นั่งภาวนาละซี ฟัดกันเสียจน นั่งหามรุ่งหามค่ำ ฟาดบางวันตั้งแต่ตะวันยังไม่ตกขึ้น
นั่งแล้ว ตะวันโผล่ขึ้นมาวันหลัง ไม่กระตุกกระตัก อยู่อย่างนี้เลย นั่งขัดสมาธิ นี่ฟังซิ ก่อนที่
จะได้มาช่วยพี่น้องทั้งหลายเป็นของเล็กน้อยแล้วหรือ นั่งภาวนา ฟัด เอาตายเข้าว่าเลย วัน
นี้จะนั่งจากนี้ถึงตลอดรุ่ง ไม่มีข้อยกเว้น มีข้อเดียว คือเว้นว่า เว้นแต่ครูบาอาจารย์หรือพระ
เถรในวัดเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินขึ้นในขณะที่เรานั่งภาวนานั้น เราจะออกไปช่วยเหตุการณ์
เหล่านี้ นอกจากนั้นไม่มี เอา ปวดหนักออกเลย ตั้งแต่เป็นเด็กมันขี่ไล่ตักแม่มาทำอะไรแล้ว
เอาตักแม่เป็นส้วมเป็นถ่าน อันนี้เป็นพระขนาดนี้แล้ว เวลามันทนไม่ไหวขี่ทะเล็กออกมา
มันจะไปชักไม้ได้ก็ให้ไปตายเสีย มันหนักศาสนา นี่มันตัดเจ้าของ เป็นความสัตย์ความจริง
ที่ตั้งไว้แล้วทุกอย่าง เคลื่อนคลาดไม่ได้เลย เห็นไหมความสัตย์ความจริง

วันนี้ต้องสว่างเท่านั้น อะไรจะเป็นก็เป็น ตายก็ตาย นั่งขัดสมาธิแบบนี้ หรือว่าอวด
ท่านทั้งหลายหรือนี้ ที่ได้มาประกาศนำพี่น้องทั้งหลายอยู่นี้ ด้วยความจริงความจัง สละเป็น
สละตาย จึงได้ชมเต็มความสามารถของเราที่ได้นำมาช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ นั่งอย่างนี้เท่านั้น
เอง ไม่ให้เคลื่อนคลาดไปไหนเลย เอา ปวดหนักออกเลย ปวดเบาออกเลย เว้นแต่ว่าปวด
หนักปวดเบาไม่เอา ปิดประตูตีหมาเลย ให้มันขี่ฟัดออกนี้เลย เข้าใจไหม ขี่แตกออกนี้เลย
มันไม่มีทางไป เอาความสัตย์ความจริงปิดประตู เอา อะไรก็เถอะ วังนั้นเลย วันนี้ทุกขมีเท่า
ไรเราจะเรียนให้ตลอดรุ่งวันนี้ให้มันรู้ พระพุทธเจ้าว่าทุกข์เป็นของจริง นำผู้ปฏิบัติรู้เรื่อง
ความทุกข์อย่างเต็มหัวใจแล้วหลุดพ้นไปได้ ถึงนิพพานได้ เอา เป็นอย่างไรก็เป็น เราขอ
บูชาธรรม นี้ละฟัดกันเลย

เวลานั่งสมาธินั่งตลอดรุ่ง ใครเคยนั่งตลอดรุ่งมีไหม มีแต่นั่งเล่นไฟ เล่นการพนัน
 ขันต่อ กินเหล้าเมาสุราเฮฮา กัน ตลอดรุ่งก็ได้ พวกบ้าไม่เลิก เข้าใจไหม นั่งอย่างนั้น ที่นี้
 เวลาทุกข์โหมขึ้นมา โธ จำได้แน่นอนเลย ทุกข์ขึ้นเป็น ๓ พักทีเดียว พักแรกขึ้นเต็ม
 เหนียว เอา เอาตายเข้าว่าเลย เรื่องทุกข์ไม่มีความหมาย ตายยังเหนือทุกข์อีก เอาตายเท่า
 นั้น ว่างั้นเลย ขึ้นมาเต็มเหนียวแล้วสงบเอง ขึ้นครั้งที่สองเต็มที่แล้วก็สงบ นานเข้า ๆ
 ครั้งที่สามนี้ไม่มีผลเลย ฟาดเอาเสีย ตัวของเราที่นั่งอยู่นี้ ทุกขเวทนาที่มันโหมเข้าไปมัน
 เหมือนไฟ ไฟเผาเราทั้งเป็น นั่งอยู่นี้ เหมือนไฟไหม้ขอนซุงนั้นแหละทุกขเวทนา

ทางนี้ก็หมุนทางด้านสติปัญญา พิจารณาแยกแยะเรื่องทุกข์ เรื่องเวทนา เรื่องเนื้อ
 หนังเอ็นกระดูก อะไรเป็นทุกข์ ๆ ไล่เข้ามาหากัน ตั้งแต่เนื้อ หนัง เอ็น กระดูก ผม ขน เล็บ
 ฟัน เนื้อ หนัง เอ็น กระดูก ตับไต ไส้พุง นี่เธอเป็นทุกข์ ถ้ามันเป็นทุกข์ ทุกข์ดับไปแล้ว
 ทำไมอันนี้ยังมีอยู่ ถ้าว่ามันเป็นอันเดียวกันมันต้องดับไปด้วยกัน เอ้า ถ้าหากว่าอันนี้เป็น
 ทุกข์ ถ้าว่าทุกข์เป็นอันนี้ อันนี้เกิดให้เกิดด้วยกัน ดับด้วยกัน ต่างอันต่างเป็นไปด้วยกัน จึง
 จะว่าเป็นอันเดียวกัน แยกกันอยู่อย่างนั้นตลอด สติปัญญาต้องหมุนตัวเลย ทุกข์หนักเท่าไร
 สติปัญญานี้จะเป็นธรรมจักรทีเดียว

นั่งทนเฉย ๆ ทนไม่ได้นะ ต้องใช้สติปัญญาแยกแยะดู แยกดูตรงไหนดูตรงนั้น เอา
 หนังเป็นทุกข์ หรือทุกข์เป็นหนัง ไล่กัน เนื้อเป็นเนื้อ เอ็นเป็นเอ็น กระดูกเป็นกระดูก สัตว์
 ตายทิ้งเกลื่อนอยู่ตามถนนหนทาง เขาว่าเขาเป็นทุกข์โหม มันเป็นไปจากอะไร ไล่กันไปไล่
 กันมา ไล่เข้า ๆ จนตรอกที่นี้ ทุกข์พอมันพิจารณาจบแล้วจิตก็ลงผิงเลย นั่นฟังซิ โทหก
 ทำนทั้งหลายเธอ ทั้ง ๆ ที่ไฟกำลังไหม้ร่างกายอยู่นี้ เหมือนกับมันจะพังทั้งเป็น แต่หัวใจ
 มันไม่ได้พัง มันผิง ๆ เลย ไม่มีอะไรเหนือกำลังใจนะให้จำให้ดี เอาตายก็ตายชดกัน พอมัน
 พิจารณาจบหมดแล้วอะไรก็ต่างอันต่างจริง หนัง เนื้อ เอ็น กระดูกเขาก็เป็นของเขา เขาไม่
 ได้ว่าเขาเป็นทุกข์ อะไรเป็นทุกข์ ตัวทุกข์จริง ๆ มันก็ไม่ว่ามันเป็นทุกข์ แล้วอะไรไปปรับ
 ทราบมัน ไปหมายมันปั้นมือให้มัน เรื่องความทุกข์เกิดอยู่เวลานี้ ไล่ไปไล่มามันก็มาเข้าหา
 จิต ๆ นะซี

จิตเป็นนักโทษก็ชัดเข้าหาจิตอีก พอจิตรู้รอบจิตก็ปล่อย ที่นี้ก็ผิงเลยลง คืบแรกลง
 สามหน ถ้าทุกข์มากมันก็ลงไม่นาน พอต่อไป ๆ ก็ฟาด บางทีลงหนเดียวผิงลงเลย ถอน
 ออกมาก็พิจารณาอีกพอดีสว่าง นี่ละเรื่องความทุกข์ความทรมานที่เราได้นำออกมาช่วยที่
 นื่องทั้งหลายอยู่นี้เราเอามาเล่น ๆ เสรอ นั่งตลอดรุ่งพอความอัศจรรย์เกิดขึ้นในคืนวันแรก
 เลยทีเดียว จิตลงสว่างจำขึ้นมาตามฐานะของคนมีกิเลสนั้นแหละ แต่เราไม่เคยเห็นเกิดมา

ความสุข ความอัศจรรย์ในหัวใจดังที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้เราไม่เคยเห็น เห็นแล้ววันนี้ ออธรรมพระพุทธรูปเจ้าอัศจรรย์อย่างนี้หรือ ๆ มันก็เป็นกำลังใจซิ

พอตื่นขึ้นมาตอนเช้าฉันจึงหันเสร็จแล้วก็เข้าไปหาพ่อแม่ครูจารย์มั่น ไปก็เล่าให้ฟัง ทุกทีทุกที โอ้ย ชิ่งชิ่งตึงตึงนะ ตั้งแต่ยังไม่เคยรู้เคยเห็นอะไรเลยนี่ก็เหมือนผ้าพับไว้ ลูกศิษย์ลูกหาขึ้นไปหาครูอาจารย์นี่ทุกอย่างเลย วันนั้นไม่นิมนะ ขึ้นไปคึกคักเลยทีเดียว กำลังใจ ไปก็กราบเรียนท่านถึงเรื่องที่พักกับทุกขเวทนานี้ผิง ๆ ท่านก็นั่งนิ่งฟัง บำมันขึ้น แล้ววันนี้ คงว้างนั้นแหละ ใส่เปรี้ยว ๆ จิตลงยังงี้ก็เล่าให้ท่านฟัง พูดด้วยกำลังจิตมันของเล่นเมื่อไร เหมือนเขาจะฆ่าจะฟันกันให้เป็นเถ้าเป็นถ่าน นี่กำลังของธรรม แสดงลวดลายของธรรม เหมือนเขาจะฆ่าจะฟันกัน แต่เป็นลวดลายแห่งธรรมความอัศจรรย์ต่างหากนะ นี่ละกิริยาของธรรม ผาดโผนแบบนี้คือธรรม ผาดโผนแบบฆ่าฟันรันแทงเป็นเถ้าเป็นถ่านนั้นคือกิเลส ให้จำเอานะ

พอเล่าให้ท่านฟังเสร็จแล้วนั่งหมอบ คอยฟังท่านจะแนะทำไหน ท่านจะว่าไง พอตัวเองจบหมดเรียบร้อยแล้วก็นั่งนิ่งฟัง ท่านก็ขึ้นผางเลย "เอาละที่นี้" เราไม่ลืมนะ "เอาละที่นี้ได้หลักแล้ว เอาเลย ร่างกายอันนี้มันไม่ได้ตายถึงห้าหน" ท่านบอกนะ "มันตายเพียงหนเดียวเท่านั้นละ ที่นี้ได้แล้ว เอา อย่าถอยนะ" ทางนี้ก็เหมือนหมาตัวหนึ่ง พอท่านว่าอย่างนั้นก็เหมือนท่านยุ ทั้งจะเห่าทั้งจะกัด เห็นใบไม้แห้งไม้สดก็จะทั้งเห่าทั้งจะกัด มันมีกำลังใจใช้ไหมล่ะ เว้นสองคืนบ้าง สามคืนบ้าง ลงนั่งตลอดรุ่ง พัดที่จะให้ลงเป็นอย่างนั้นทุกวัน ๆ ขึ้นไปหาท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ หนักเข้า ๆ กลัวเราจะเลยเถิด เห็นไหมล่ะ

นั่งคืนแรกนี้อกร้อน กันนี้เหมือนไฟลน ไฟเผาทั้งมันอกร้อน พอคืนที่สองที่สามนั่งไปแล้ว จากอกร้อนมันก็พอง จากพองมันก็แตก ฟิงซิณะ จากแตกมันก็เลอะหมดกันไม่สนใจ ถ้ากิเลสไม่แตกเป็นไม่ถอย จะเอาให้กิเลสแตกกันแตกไม่มีปัญหาอะไร ชัดกัน พอหลายคืนเข้าไป เว้นสองคืนสามคืนนั่งตลอดรุ่ง แล้วก็ไปกราบเรียนท่านอย่างชิ่งชิ่งตึงตึง ๆ นี่ความรู้เห็นในธรรมทั้งหลายเป็นของอัศจรรย์สุดขีดแล้ว กิริยาอาการต่าง ๆ นี่ชิ่งชิ่งเป็นไปตามกันหมด ไม่มีการเก็บกิริยามารยาท มีแต่แสดงออกตามความเป็นของจิตที่มันแสดงความแปลกประหลาดยังงี้ เล่าถวายท่าน ท่านก็ใส่เปรี้ยว ๆ

ต่อมาท่านก็อ่อน ๆ ลง ท่านไม่ค่อยจะชมเชยมากนักละ ท่านก็ฟัง เรายังไม่รู้ณะ "เออ เข้าท่านะ เอาเลย" หนักเข้า ๆ นั่งถึง ๙ คืน ๑๐ คืน เว้นเพียงคืนสองคืน สามคืนนั่งตลอดรุ่ง เว้นสองคืนสามคืนนั่งตลอดรุ่ง ได้ความอัศจรรย์ทุกวัน ความจะเป็นจะตายนี้ไม่

เสมอกัน ถ้าวันไหนพิจารณาจิตมันเกาะติด ๆ ๆ ได้ง่าย ลงได้เร็วฝัง วันนั้นลุกขึ้นมาไปเลย ไม่ต้องระวังตัว ทีแรกเราไม่รู้เรื่อง มันตายหมด จากนั้นไปนี้ตายหมดแล้วนะ ร่างกายนี้มัน จากนั้นไปนี้ตายหมด ทางนี้ขึ้นมาดี พอถึงเวลาจะลุก ๆ ขึ้นล้มตุมเลย ล้มแล้วลุกไม่ขึ้น อ้าว ทำไมเป็นอย่างนี้ ซากก็ตาย อะไรก็ตาย ตายหมดแล้ว เราไม่รู้ มันตายหมดแล้วมันก็ไม่เจ็บ

พอลุกขึ้นมาล้มตุม ล้มแล้วลุกไม่ขึ้น โห ทำไมเป็นอย่างนี้ ขาเหยียดก็ไม่ออก ก็จับ ขาดึงออก ค่อยดูจนกระทั่งมันกระดิกพลิกแพลงขา เหยียดเข้าเหยียดออกก็ได้ คู้เข้ามาก็ได้ ทางไหนก็ได้ ทดลองดูแล้วถึงลุกไปได้นะ นี่เป็นบทเรียน วันหลังมาถ้าวันไหนมันหัก โหมมาก ๆ วันนี้จะต้องเป็นอย่างนั้น เวลาจะลุกลงกระดุกกระดิกขาเงิบเลย เราต้องจับ ขานี้ดึงออกวาง ๆ ฟังซินะ มันตายหมดแล้ว จับขานี้ดึงออกวาง ๆ วางแล้วทิ้งไว้อย่างนั้น แหละ มันเหมือนของตายขานี้แหละ จนกระทั่งมันนานแล้วเลือดลมมันก็ค่อยเดิน ๆ มันค่อย กระดุกกระดิกขาได้แล้วค่อยคู้เข้ามา แล้วค่อยเหยียดออกไปได้ จนกระทั่งแน่ใจว่าลุกได้แล้วค่อยลุกไป นี่บทที่สองมาเป็นบทเรียนแล้วนะ

ทีแรกไม่รู้ ล้มตุมลุกไม่ขึ้น ครั้งที่สองมาต้องเอากันอย่างนั้น ถ้าวันไหนมันหักโหม มาก ๆ คือว่าคำว่าหักโหมเวลามันเท่ากันนั้นแหละ ถึงตลอดรุ่งเท่ากัน แต่การพิจารณา ปัญญาของเรา ถ้ามันมีความฉลาดแหลมคม รวดเร็วทันกับกิเลสอุบายต่าง ๆ แล้ว วันนั้น มันก็ลงได้ง่าย วันนั้นไม่บอบซ้ำ มันขึ้นอยู่กับใจนะ นั่งเวลาเดียวกันก็ตามนะ ถ้าจิตใจของเราวันไหนมันฝืดมันเคือง มันพิจารณามันไม่คล่องแคล่วว่องไว วันนั้นร่างกายจะได้รับความทุกข์มากแสนสาหัสทีเดียว วันนั้นเวลาจะลุกต้องได้จับขาดึงออก ทีนี้สรุปความเป็น อย่างนี้ไปตลอด วันไหนทุกข์มากเป็นอย่างนั้น

ทีนี้พอขึ้นไปวันสุดท้ายนี้ละ พอขึ้นไปกราบท่าน นี่เรื่องที่เอาจริงเอาจังให้ท่านทั้งหลายฟังนะ พอขึ้นไปกราบท่าน พอกราบเสร็จแล้ว "กิเลสมันไม่ได้อยู่ที่กายนะ กิเลสมัน อยู่ที่ใจนะ" "กายมันเป็นอันหนึ่ง กิเลสมันเป็นอันหนึ่ง กิเลสมันอยู่ที่ใจ มันไม่อยู่ที่กายนะ" ท่านก็ยกสารถิ์ฝึกมาให้ฟัง เราก็เห็นแล้วในบาลี เขาฝึกม้า ถ้าม้าตัวไหนมันคึกคะนอง ผาดโผนโจนทะยานมาก เขาจะฝึกอย่างเต็มเหนี่ยว ไม่ควรกินหญ้าไม่ให้กิน ไม่ควรกินน้ำ ไม่ให้กิน ฝึกทำเดียว เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ม้าตัวนั้นต้องถูกฝึกทรมานอย่างหนัก จนกระทั่งมันค่อยลดพยศลง การฝึกทรมานเขาก็ค่อยลดลง

จนกระทั่งมันฝึกได้สัดได้ส่วนทุกอย่างแล้ว เขาก็ปฏิบัติต่อม้าธรรมดา เขาไม่ได้ฝึก อย่างนั้น นี่หมายถึงว่าเราอยากให้ท่านพูดย้อนหลังกลับมาอีก เวลาท่านพูดเปรี้ยว ๆ อยาก ให้พูดว่า เขาฝึกม้าเขาฝึกอย่างนั้น โอ้หมาตัวนี้มันฝึกยังไงมันถึงไม่รู้เรื่องรู้ราว อยากให้

ท่านย้อนกลับมาหาเรา มันจะถึงใจ นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมาเราจึงไม่นั่งตลอดรุ่ง พิจารณาชิตานทั้งหลาย นั่งถึงขนาดที่ครูบาอาจารย์ได้กระตุกเอาไว้เลย ไม่อย่างนั้นมันจะเอาอีกนะ ไม่ถอยนะ เรื่องกันแตกไม่สำคัญ ถ้ากิเลสไม่แตกจากใจแล้วยังไงก็ไม่ถอย จนกระทั่งท่านยับยั้งเอาไว้ นี่ท่านกระตุกให้ยับยั้ง อย่าให้เลยเถิด

จิตใจเมื่อมันผาดโผนก็ให้ฝึกมัน ทรมาณอย่างหนักนี้สมควรแล้ว ทีนี้เมื่อมันได้หลัก ได้เกณฑ์ทางด้านจิตใจแล้ว การฝึกทรมาณก็ควรลดลงๆ ตามส่วน ความหมายท่านว่านั่น แต่ท่านไม่ได้ว่าให้เราอย่างนี้นะ ท่านบอกแต่มาเฉย ๆ ท่านไม่ได้พูดย้อนมาสอนเรา ถ้าสอนเราก็ไม่ยากให้ท่านสอนธรรมดา อยากให้ว่าหมาตัวนี้มันฝึกกันยังไง อยากให้ท่านว่าอย่างงั้น แต่ท่านก็ไม่ว่า ตั้งแต่นั้นเราก็จับได้ แล้วเราก็ไม่เคยทำอย่างนั้น นี่การฝึกทรมาณจิตใจ เอาจนกระทั่งกันแตกกันละอะ เป็นยังไงพิจารณาชิต กำลังของใจเป็นของสำคัญนะ

เราเอาจริงเอาจังทุกอย่างทำอะไร การช่วยชาติบ้านเมืองเราก็ช่วยอย่างนั้นเหมือนกันนะ ทำจริงจังทุกอย่างต่อพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นจึงว่าเงินนี้พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาทั่วประเทศไทย แม้บาทหนึ่งเราไม่เคยไปแตะเลยนะ ว่าเอามาเป็นความมัวหมอง เป็นทุจริต ไม่สว่างกระจ่างแจ้งในจิตใจ ไม่บริสุทธิ์ เราไม่เคยแตะ เราขนาดนั้นเลยนะ เก็บหอมรอมริบ พิถีพิถันในการเงินการทองทุกบาททุกสตางค์ แล้วเงินเข้าสู่ธนาคารนั้นเราเป็นผู้ถือบัญชีเอง บัญชีฝากธนาคาร เราเป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว ไม่ให้ใครมาทำแทนเราได้เลย กลัวว่าเงินเหล่านี้จะรั่วไหลแตกซิม จะไม่สมเจตนาของเราที่ช่วยโลกด้วยความเมตตา

ด้วยเหตุนี้เองเงินทุกบาททุกสตางค์จึงไม่มีในความทุจริตของเรา มีแต่ความบริสุทธิ์ล้วน ๆ จ่ายออกไปเล็กน้อย เราพิจารณาเหตุผลเต็มสัดเต็มส่วนแล้วเอาจ่ายออก ๆ ทั่วประเทศไทย เงินสดที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคได้นำเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงรวมแล้วเรียกว่า ๙๔๑ ล้านบาทนั่นเอง นอกนั้นก็ออกช่วยพี่น้องชาวไทย เช่น การช่วยคนทุกข์คนจนตามโรงพยาบาล คนเจ็บไข้ได้ป่วย เราเป็นเจ้าของคนไข้ เขามาขอฝากเนื้อฝากตัวเป็นคนไข้เมื่อไรเรารับทุกราย ตลอดถึงการสร้างสถานสงเคราะห์ที่โรงร่ำโรงเรียน ที่ราชการต่าง ๆ โรงพยาบาลตั้ง ๒๐๐ กว่าโรง เราช่วยมาตลอดอย่างนี้

เงินของพี่น้องทั้งหลายเราไม่เอามาเป็นของตัว เราพอทุกอย่าง เราไม่เคยแตะอะไรเลย เราช่วยโลกเราไม่ได้ช่วยด้วยความหิวโหยนะ จะแอบอยู่แอบกินกันนั้นเราไม่มี เราช่วยอย่างนี้ท่านทั้งหลายได้ทราบไว้เสีย ว่าเราช่วยยังไงเราช่วยโลก ควรที่จะสรุปเรื่องของเราที่ได้ช่วยโลกมานี้ เงินทุกบาททุกสตางค์เราออกทั่วประเทศไทย ตามโรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่าง ๆ ทั่วไปหมด ไปที่ไหนคนทุกข์คนจน แม้ที่สุุดหมู หมา เราก็จะ

ช่วยเวลานี้ ช่วยหมาให้อาหารหมา ส่งไปเดือนหนึ่งเท่าไรก็แห้ง เดือนหนึ่งเท่าไร ๆ ๆ เราส่งไปอย่างนั้นตลอด

เราช่วยขนาดนั้นนะ เราไม่ช่วยธรรมดาเนะ เราไม่เอาอะไรเลยฟังซิเนะ เงินของเราเองที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคก็ลงอันเดียวกันหมด ทูมลงเพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อคนทุกข์คนจนทั้งหมด เราไม่เคยแตะเลยนะ เงินเขามาถวายเราก็ดี อย่าว่าแต่เงินส่วนรวมที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านเรานี้เลย เงินของเราเองที่เขามาบริจาคให้ใช้ตามอัยยาศัย เราก็ไม่เคยไปยุ่ง เพราะเรามีอยู่ทุกอย่างแล้วยุ่งหาอะไร ผู้จนจนจะตาย ต้องมองดูหัวใจกันซิ ความทุกข์ความจนต้องหวังพึ่งผู้อื่น แม้แต่เศรษฐียังหวังพึ่งพวกคนงานใช้ใหม่ล่ะ คนที่เป็นเศรษฐีไม่มีคนงานเป็นเศรษฐีไม่ได้เนะ คนงานก็อาศัยเศรษฐี เศรษฐีก็อาศัยคนงาน ลูกน้องผู้ใหญ่อาศัยซึ่งกันและกันตลอดมา **อณฺมมณฺญฺ.อาศัยกันมนุษย์**

เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วต่างคนต่างให้มีแก่จิตแก่ใจต่อกัน อย่าเยอหยิ่งจองหองต่อกันที่เป็นเพื่อนมนุษย์เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ให้มองดูหน้ากัน ไม้ว่าเด็กผู้ใหญ่ ใครเป็นความทุกข์ความจนที่ควรช่วยเหลืออะไรได้บ้างให้ช่วย จิตใจอย่าจิตจางว่างเปล่าอยู่เฉย ๆ ด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว เข้ากับใครไม่ได้ คน ๆ นั้นเป็นคนหมดคุณค่าหมดราคา หนักแผ่นดิน อยู่ให้หนักแผ่นดินเปล่า ๆ อยู่กับโลก โลกอาศัยไม่ได้ อยู่ที่ไหนพอที่ได้อาศัยก็ให้เขาได้อาศัยซิเรา

ทีนี้เมื่อเราปฏิบัติตนอย่างนั้น ฟาดจนกระทั่งถึงกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจ ด้วยความพากเพียรประเภทนี้แหละ ไม่มีคำว่าหยุดว่าถอย จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจ จิตใจได้สว่างจ้าขึ้นมา ก็ได้บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว มาโกหกกันหรือ วันที่เท่าไร เดือน เวลาเท่าไร ๆ บอกหมดแล้ว ตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้น จิตใจสว่างจ้าขึ้นมาในหัวใจดวงนี้ หลังจากนั้นมาก็แนะนำสั่งสอนเจียบ ๆ ไปธรรมดา

พอชาติบ้านเมืองเราเกิดความหวั่นไหวโยกคลอนที่จะล่มจมนี้ มาพิจารณาดูแล้ว จนกระทั่งไปค้นเอาหลักใหญ่มาจากส่วนใหญ่โน้นเนะ ตัดหนี่ตัดสินเขาเท่าไร ๆ ร้องโกล้งเลงหลงตา นี้ละจึงได้ประกาศออกมาว่า เอ้า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย จึงได้เป็นผู้นำมาตั้งแต่บัดนั้นด้วยความสัตย์ความจริง เป็นความซื่อสัตย์สุจริตต่อพี่น้องทั้งหลายร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์เรา เรียกว่าเราไม่มีอะไรกับโลกนี้ว่าอย่างนั้นเลย มีแต่ช่วยโดยถ่ายเดียว ๆ เท่านั้น แล้วพวกเรานี้มันเป็นอย่างไรมากมายถามหาพี่น้องชาวไทย ใ้ผู้ที่เป็นหัวหน้า

เราไม่ได้ทวงบุญทวงคุณนะ เราพูดในฐานะที่ว่าเราเป็นหัวหน้าได้สุดสำหรับพยายาม แล้วพี่น้องทั้งหลายมองหน้ามองหลังอะไรบ้างหรือไม่ หรือเห็นที่เขาวางชั้นบริจาคนี่ไหน เพื่อช่วยชาติบ้านเมืองแล้วหยิ่ง ๆ จ๋นหรือ นี่ตัวจะฉิบหายตัวจะทำให้ชาติไทยจมคือตัวดู ถูกเหยียดหยามตัวเองชาติไทยของตัวเองโดยไม่รู้ตัว ที่เข้าใจว่าตัวนี้ใหญ่ การบริจาคเป็นคนขอทานตัวนี้ใหญ่จึงหยิ่ง นั่น แล้วเวลาชาติไทยจมเราเก่งมาจากที่ไหนมีไหม ให้พิจารณา ชี ต้องต่างคนต่างช่วยเหลือกันชิมนุษย์เรา เวลานี้เป็นเวลาคับขันที่เราจะช่วยบ้านช่วยเมืองของเรา โดยมีความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นหลักตั้งไว้เลย

ทางบ้านเมืองเขาก็อุตสาหะพยายามเต็มกำลังความสามารถของเขา ทางฝ่ายรัฐบาลก็เต็มเม็ดเต็มหน่วยเหมือนกัน เฉพาะนายกฯ แทบจะไม่มีเวลาหลับนอนนะ หัวหมุนตัว ๆ เวลานี้ก็ยาเสพติด แล้วใครตั้งแต่เป็นนายกฯ มานี้ก็ปีก็เดือน เอ้า พูดเป็นธรรมดาเป็นธรรมชาติ ก็ครั้งก็เห็นเป็นนายกฯ มานี้ ใครเป็นผู้ที่ได้ทำหน้าที่เพื่อพี่น้องทั้งหลายให้มีคุณค่ามีราคา เป็นในนามของมนุษย์ และมีคุณค่าประจำมนุษย์บ้างมีใคร คือปราบยาเสพติด ยาเสพติดนี้ตัวมหาภัยต่อชาติไทยทั้งชาติเลยทีเดียวนะ แล้วใครเป็นผู้ปราบปราม มีตั้งแต่เจียบ ๆ เหงา ๆ ครั้นจะทำรุนแรงลงไปก็จะได้สะแตกดับปอดเขาละชิ คนชั่วมันก็จริง ครั้นไปจับมัน มันก็ยื่นให้สัก ๕ บาท ๑๐ บาท ๒ สลึง เข้าใจไหม ทางนี้ก็พอใจ จะทำมันรุนแรงก็กลัว จะไม่ได้สะแตกเงินกับมัน ก็เลยปล่อยให้พวกนี้กินบ้านกินเมือง กินบ้านกินเมืองคืออะไร มันจะกลืนหมดทั้งประเทศนั้นละยาเสพติดเข้าใจไหม มันจะกลืนไปหมดนี้ ระบาดสาตกกระจายหมดทั่วประเทศไทย จนมองดูชาติไทยจะมีแต่คนชื้อยา

คนกินยาเสพติดหมดคุณค่าหมดราคา นี่นายกฯเรากันนี่ขึ้นมาเป็นยังไง เอาจริง เอาจริงเอาเต็มเม็ดเต็มหน่วยเลยเวลานี้ เราเห็นชัดเจนอย่างนี้ละ นี่เป็นยังไงเป็นผลยังไงบ้าง ก็พอจะเป็นผู้เป็นคนขึ้นมา นี่จะไม่ให้ชมจะว่ายังไง เรื่องธรรมต้องชม ผิดต้องบอกว่าผิด ถูกต้องบอกว่าถูกเราพูดเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มีให้พูดเป็นอย่างอื่น ต้องพูดตามความสัตย์ความจริง เป็นยังไงเป็นอย่างนั้น นี่ก็ทราบว่าจะเอากันอย่างหนักทีเดียว แทบเป็นแทบตายทีเดียวนะ ไอ้พวกยาเสพติดนี้ โอย.พิลึกพิลั่นเลยนะ เวลานี้ก็ค่อยได้ผลเป็นที่พอใจขึ้นมา แล้วมีนายกฯ คนไหนที่มาตั้งตัว เอาตัวสละชีวิตแบกชาติทั้งชาตินี้เลย มีนายกฯ คนไหนพิจารณา

ไม่ยกยอคนดีจะไปยกยอคนชั่วพวกเปรต พวกผีอย่างนั้นหรือ ปล่อยให้มันกินบ้านกินเมืองหรือ แหม คนนี้กินเก่งนะ คนนั้นสู้คนนี้ได้ ๆ ยกกันไปอย่างนั้นหรือ สุดท้ายบ้านเมืองของเราจะไปหมดแล้วดีแล้วหรือ อยากถามว่าอย่างนั้นเข้าใจไหม อันนี้เขารื้อ

พื้นบ้านเมืองแบกคนทั้งชาติทุกแบบทุกฉบับ อยู่ในนายกฯ หมด นายกฯ เป็นหัวใจ ไม่มีเว
 ล่าเวลาเลย ไม่ทราบว่าจะกินเวลาไหนนอนเวลาไหน นี่เราไม่เห็นคุณค่าของคนดีที่อุทิศส่ว
 พยายามช่วยชาติบ้านเมือง เราจะเห็นคุณค่าของใคร หรือเห็นคุณค่ากับหมาตัวขี้เรื้อน ตัว
 หาลักหาขโมยกินเก่ง ๆ นั้นหรือ คนก็หาตัวคนหากินดับกินปอดเขาเก่ง ๆ ตั้งมาให้เป็นผู้
 ใหญ่เท่าไรยังกินดับกินปอดคนทั้งชาติบ้านเมืองจนจมไปอย่างนั้นหรือ คนที่จะช่วยชาติ
 บ้านเมืองและกำลังช่วยชาติบ้านเมืองอย่างนี้ไม่เป็นคนดีบ้างหรือ

ถ้าเราต้องการคนดีเพื่อชาติไทยของเรามีความแน่นอนหมั่นคงต้องชม ใครดีต้องชม
 ว่าดี จะได้มีกำลังใจการทำงาน กำลังใจเป็นสำคัญนะ คนหนึ่งทำแทบเป็นแทบตาย คน
 หนึ่งมาตำหนิติเตียน คอยถีบคอยย่นมันไม่มีกำลังใจนะคน แล้วบ้านเมืองจมได้นะ ให้ต่าง
 คนต่างชมเชยสรรเสริญและช่วยกันทุกวิถีทางในทางความที่เป็นประโยชน์แล้ว อย่างนั้น
 เรียกว่าเป็นผู้รักชาติ แล้วรักชาติรักตัวเอง แล้วก็พร้อมเพรียงสามัคคีกัน นี่บ้านเมืองเราจะ
 ขึ้นได้ ให้พากันเข้าใจเอานะ นี่ละหลวงตาช่วยพี่น้องทั้งหลายช่วยอย่างนี้ เต็มกำลังความ
 สามารถนั้นแหละ

เพราะฉะนั้นจึงอยากถามนะ เห็นมีการเรียไรการทำบุญทำกุศลที่จะช่วยชาติตัวเอง
 แล้วหยิ่ง ๆ มันดูไม่ได้นะ เราดูไม่ได้จริง ๆ มันจิตมันขีดเอาเสียเหลือเกิน อันนี้ผู้ที่ช่วย
 ชาติบ้านเมืองก็ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วคอยถีบ คอยย่น คอยเตะ คอยจุด คอยเผาอยู่
 ตลอดเวลา อันนี้ก็พวกเปรตในชาติไทยของเรา อยู่ให้หนักแผ่นดินไทยทำไม ใครเป็นเปรต
 นี้เขี่ยมันลงทะเลไปอย่าให้มันเหลือเลย ให้ยังมีตั้งแต่คนดีสร้างความดีให้แก่ชาติบ้านเมือง
 จะได้มีความเจริญรุ่งเรือง ให้พากันจำเอานะพี่น้องทั้งหลายนะ นี่ละที่ได้ช่วยชาติบ้านเมือง
 เราก็ช่วยเต็มความสามารถ ทางรัฐบาลก็เต็มกำลังความสามารถ เรายังหาที่ต้องดิไม่ได้
 เวลานี้ รัฐบาลคนปัจจุบันที่อุทิศส่วพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลายอยู่ที่นี่ ไม่ได้หวังประโยชน์
 อะไรเลย เออะอะ ๆ ก็เข้าถึงก่อน ๆ ๆ เลย แล้วหาผู้ใหญ่ที่ไหนหาอย่างนี้ งานการอะไรเห็น
 หาตั้งแต่ว่าถ้ามีเขาไปฟ้องร้อง เขาไปขอความช่วยเหลือต้องไปลำดับนั้นส่งไปทางนั้น ส่ง
 ไปทางนี้ ส่งไปทางโน้น ๕ ปีจนไม่มีอะไรเหลือ หมดชากแล้วถึงว่ายังงี้ จะว่ายังงี้ก็มีแต่
 ชากจะว่ายังงี้เข้าใจไหม

แล้วนายกฯคนนี้เป็นยังงี้พิจารณาซิ พอเอะอะถึงแล้ว ๆ นั้น ถึงแล้ว ๆ เป็นยังงี้
 พิจารณาซิ ควรชมหรือควรติ เอ้า พิจารณาซิ ถ้าหูคนตาคนต้องชม หลวงตานี้เรียนธรรมมา
 จากพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าพาชม ชม คนดีต้องบอกว่าดี คนชั่วต้องบอกว่าชั่วให้จำเอา
 นะ เอาละพอ โอ๊ย.เหนื่อยมาก

สรุปทองคำและดอลลาร์ เมื่อวันที่ ๗ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๖ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมดเวลานี้ ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ ได้ทองคำ ๕,๖๗๖ กิโล กรุณาทราบตามนี้ นี่ทั้งรวมที่เข้าคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้เข้า ทองคำที่เข้าคลังหลวงแล้วทั้งหมดเวลานี้ได้ ๕,๕๕๙ กิโลครึ่งนะ ดอลลาร์ ๗ ล้าน ๒ แสนดอลลาร์ ที่เราได้มาเพิ่มเติมอีกหลังจากมอบแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ มานี้ได้ ๑๑๖ กิโล ๔๓ บาท ๘๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๐,๘๓๘ ดอลลาร์ ที่นี้รวมทองคำทั้งที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นทองคำ ๕,๖๗๖ กิโล หรือ ๕ ตัน ๖๗๖ กิโล ดอลลาร์ได้ ๗,๓๑๐,๘๓๘ ดอลลาร์ นี่ก็ผลงานของพี่น้องทั้งหลายที่รวมกันบริจาคด้วยความรักชาติ และเข้าสู่คลังหลวงทั้งนั้นแหละ ความมุ่งหมายของหลวงตาที่เป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนั้น ได้ประกาศออกให้ทราบทั่วหน้ากันแล้วว่า ในการช่วยชาติคราวนี้ขอให้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เวลานี้เราได้จวนจะถึง ๖ ตันแล้วนะ แล้วดอลลาร์ก็คงคิดว่าจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เวลานี้ได้ ๗ ล้านกว่าแล้ว

ขอให้พี่น้องทั้งหลายต่างคนต่างอุทิศทรัพย์พยายาม ให้ได้ทองคำตามที่หัวหน้าได้ประกาศ คือทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ก็คงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน ถ้าได้ตามนี้แล้ว เมืองไทยของเราจะสง่างามสูงขึ้นเป็นลำดับ ทองคำพี่น้องทั้งหลายที่อยู่ตามข้อมืออยู่ตามคอนี้ ปลดออกจากนี้แล้วจะสง่างามครอบคลุมประเทศไทยนะ เข้าใจหรือ นี่ละเป็นคุณค่าอันสูงส่งมากที่สุดสมเกียรติของเรา ที่แต่ก่อนมันกำลังจะจมใน ๓-๔ ปีผ่านมานั้นนะ แล้วเวลานี้กำลังฟื้นฟูขึ้นทุกอย่าง ๆ จึงขอให้ได้เต็มจำนวนที่นี้แล้วจะมีความสง่างามมากในชาติไทยของเรา กรุณาทราบด้วยกันทุกคนนะ เอาละเอาแค่นั้นละวันนี้

อ่านและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.or.th or www.Luangta.com